

Beethoven Flute Sonatas

Raymond Honing - Traverso
Ursula Dütschler - Fortepiano

Aliud

Ludwig von Beethoven (1770 - 1827)

Sonate Opus 30 No. 3 G-Dur (1802, arr. Louis Drouet)

1. Allegro assai	07:17
2. Tempo di Minuetto, ma molto moderato e grazioso	08:00
3. Allegro vivace	04:18

4. Variationen Opus 107 No. 4 - Allegretto Scherzando über das Irische Volkslied *St. Patrick's day* (1818 - 1819)

04:57

Sonate Opus 17 F-Dur (1802, arr. 1823)

5. Allegro moderato	09:04
6. Poco Adagio, quasi Andante	01:11
7. Rondo, Allegro moderato	05:21

8. Variationen Opus 107 No. 7 - Andante über das Russische Volkslied *Schöne Minka* (1818 - 1819)

05:31

Sonate Opus 12 No. 1 D-Dur (1797 - 1798, arr. Louis Drouet)

9. Allegro con brio	09:30
10. Tema con Variazioni, Andante con moto	06:36
11. Rondo, Allegro	05:09

Total Time: 66:53

The Franco-Dutch flutist and conductor Louis Drouet (1792-1873) was one of the great soloists of his day. Born in Amsterdam, he began his career at the court of Louis Bonaparte, then king of Holland. The King was so impressed with the 15-year-old flutist that he presented him with a crystal flute by the famous Parisian maker Claude Laurent, a flute which today belongs to the permanent collection of the Rijksmuseum in Amsterdam. Drouet was later appointed to the court of Napoleon in Paris. Drouet quickly developed an international solo career, performing in much of Europe and even in the United States. With his friend, Felix Mendelssohn-Bartholdy, he made concert tours to London and Paris in 1828 and 1829.

Though Drouet's unrivaled virtuosity (his articulation was particularly legendary) was widely praised, the same cannot be said of his character. He is said to have been obsessed with money, and he was no stranger to the occasional bout of political opportunism. Many composers at the time were critical of Drouet the man, including Viotti and Beethoven.

Similar to a great number of touring virtuosos in the 1800s, Drouet also composed. Like many of his colleagues, though, his music is deemed quite unremarkable today. His works consist mostly of virtuosic salon pieces that display the composer's mastery of the instrument, a reper-

toire one is quick to disqualify as superfluous. But while we tend to place importance on the historic value of a piece of music, Drouet may never have been concerned with his music's ultimate legacy. Perhaps he simply wrote pieces in order to play them at concerts – no more, no less. The relevance of his music two centuries later was probably of little importance to him. But Drouet, like many of his colleagues, was a superb arrangers of other composers' masterpieces. His publication of Beethoven's violin sonatas, opus 12 and 30, are excellent examples of this. Drouet writes a highly demanding flute part that approaches the technical limits of the eight-key traverso, but, in doing so, creates high-quality arrangements of this much revered repertoire.

My love for the music of Beethoven was not a love at first sight, but one that has grown steadily with time. I realized early on that Beethoven was one of the great composers, but he did not immediately find a place in my heart the way Johann Sebastian Bach could. I played Beethoven's Serenade, opus 25, listened to his string quartets and performed his symphonies. Especially when working on his symphonies, I became more and more impressed by the incredible power of his music. In no time at all, I found myself immersed in his sonatas. When Ursula and I began rehearsing, we sprang from one amazing, surprising discovery to the next. The rich depth of Beethoven's music is truly a gift for life, since, just as with the sonatas of

Bach, there is always something new left to discover. Each interaction with Beethoven's music reveals a new part of his musical imagination.

It is always a pleasure to play your favorite pieces, but, when playing arrangements, you must always make a distinction between what is fun to play and what your audience will enjoy hearing. There are plenty of arrangements that end up in the "great to play, dull to hear" category. I believe Drouet's arrangements of these two violin sonatas are great achievements that deserve a place in the concert hall. Quite impressively, these pieces immediately sound like flute sonatas. One has no inkling that the music may have been composed with a different instrument in mind. The choice to include an arrangement of the horn sonata in F major by an unknown contemporary fits well with the rest of the album, and we could ultimately not resist the urge to record two variations from a collection of variations on folk songs. These variations are original works for flute and piano, are composed with a lovely inventiveness, but are seldom performed today....

On these recordings, I play an 8-key traverso (Rudolf Tutz, Innsbruck, copy of Grenser), the exact type of fluit Drouet used for most of his career. Especially for this recording, we have used a fortepiano by Johann Zahler (1805, Brno). The instrument is tuned to Young 1800, a tuning that yields a much more exciting color palette than equal temperament would, especially when

modulating to more distant keys. We would like to give our special thanks to Gijs Wilderom for lending us this beautiful fortepiano, and to Sara Lewensztain for tuning the instrument during the recording sessions.

This album was preceded by a great number of concerts, allowing us to delve deeper and deeper into the amazing world of Beethoven. We do not see this recording as an end to our journey, but merely as a stop along the way. In the years to come, we will surely play beautiful and inspiring music by other composers, but the rich music of Ludwig van Beethoven will continue moving with us. And changing with us.

As it should. Never a dull moment with Beethoven!
Raymond Honing

Raymond Honing

belongs to a new generation of musicians that devotes itself to both early and contemporary music. Having attained three separate degrees from the Conservatory of Amsterdam, namely in flute, traverso and chamber music, he has pursued a career that embraces three centuries of music, performing everything from Baroque music on the one-key traverso to early Romantic music on the eight-key traverso to contemporary music on the modern Boehm flute, including the alto and bass flutes. His relentless exploration of new repertoire is driven by his strong sense of curiosity. What did a composer have in mind while writing, whether it was yesterday or 200 years ago? How will a piece impact the audience?

Having won second prize at the Nationaal Fluitconcours in the Netherlands at a young age, Raymond proceeded to win prizes in the years following at various chamber music competitions, including the Wettbewerb für Junge Kultur in Düsseldorf and the Van Wassenaer Concours. He is principal flutist of Sinfonia Rotterdam and has played with the Nieuw Ensemble, Asko-Schönberg Ensemble, Musikfabrik, Ives Ensemble, Anima Eterna and Combattimento Consort, among others. He founded the baroque ensemble La Barca Leyden in 2007. The ensemble has developed many innovative projects, including a program exploring microtonality in early music. La Barca Leyden captivated audiences and critics alike

with its conductorless performances of Bach's St. Matthew and St. John Passions and Gilles' Requiem. The ensemble has released three CDs to date, with their most recent album, *Music at the Court of Jülich-Berg*, winning a Belgian Golden Label award in 2012.

Along with his passion for early music, Raymond is also an enthusiastic promoter of contemporary music. Among the many pieces written for him, Raymond has premiered concertos for flute and orchestra by Robin de Raaff and Korean composer Uzong Choe. Raymond performs frequently with Ensemble Scala, a unique ensemble specialized in microtonal music. He has also performed as solo flutist in the concertos of J.S. Bach, C.P.E. Bach, Vivaldi, Mozart and Mercadente. Refusing to be confined by the classical flute repertoire, Raymond is always seeking new collaborations with artists from other disciplines. He has worked with actors, dancers and the Argentinian tango pianist Pablo Ziegler. Along with his many concerts in the Netherlands, Raymond has performed at concerts and festivals in France, Belgium, Germany, the Czech Republic, England, Russia, Hungary, Austria, Scandinavia and South America.

Given his broad musical interests, it was a natural step for Raymond to take on the role of conductor. In this field, similarly, he has a slight preference for early and contemporary music. Raymond teaches at the conservatories of Amsterdam and Groningen.

Ursula Dütschler, a native of Thun, Switzerland, began playing harpsichord at the age of five. She studied with Jörg Ewald Dähler at the conservatory of Bern and with Kenneth Gilbert at the Mozarteum in Salzburg. In 1990 she moved to the United States to pursue fortepiano studies with Malcolm Bilson at Cornell University.

Ursula Dütschler has won several competitions, including the International Harpsichord Competition in Paris and the International Erwin Bodky Competition for fortepiano in Boston. She has had an extensive and multifaceted concert career on both harpsichord and fortepiano, performing as a soloist and chamber musician in concert halls and at festivals throughout the world. She has performed with the orchestras such as Combattimento Consort Amsterdam, Orkest van het Oosten, Orchestre de Chambre de Lausanne, Orquesta Sinfonica de Galicia, Orquesta Nacional de Barcelona y de Catalunya, Württembergisches Kammerorchester and the Zürcher Kammerorchester.

Ursula Dütschler's impressive discography features solo harpsichord works by Byrd, Bach, Balbastre and Scarlatti, solo fortepiano works by Beethoven, Haydn and a large number of chamber music works.

Ursula Dütschler is a prodigious performer, concertizing on both harpsichord and fortepiano in a multitude of settings. Along with her solo concerts, she regularly performs duo concerts with such artists as cellist Frank Wakelkamp, flutist Raymond Honing and clarinetist Eric Hoeprich. Her ensemble Camerata 1800 is specialized in music from the turn of the 19th century and gives innovative concerts with a wide variety of ensembles, with a special focus on the piano trio repertoire.

In 2005, Ursula Dütschler became acquainted with the music and the Movements of G.I. Gurdjieff. She has followed Movements seminars with Wim van Dulleman and is accompanying Movements classes in the Netherlands and Germany.

De Nederlands/
Franse fluitist en dirigent
Louis Drouet (1792-1873) was in
zijn tijd een absolute topsolist. Geboren
in Amsterdam, begon hij zijn loopbaan aan
het hof van Louis Bonaparte, toentertijd
Koning van Holland, die zo onder de in-
druk was van de 15-jarige fluitist dat hij hem
in 1807 een kristallen fluit van de beroemde
Parijse bouwmeester Claude Laurent cadeau gaf.
Deze fluit is nog altijd te zien in de collectie van
het Rijksmuseum in Amsterdam. Later werd hij
aangesteld aan het hof van Napoleon in Parijs.

Al gauw ontwikkelde Drouet een internationa-
le carrière als solist die hem in vele landen van
Europa en zelfs in de Verenigde Staten bracht.
Hij was bevriend met Felix Menselsohn-
Bartholdy met wie hij in 1828 en 1829 concert-
reizen naar Londen en Parijs ondernam.

Over de ongekennde virtuositeit van de fluitist
Drouet (vooral zijn articulatie werd geroemd)
was iedereen het wel eens. De persoon Drouet
riep echter nog wel eens weerstand op. Zo
schijnt hij behoorlijk veel interesse in geld te
hebben gehad en was enig politiek opportunist-
me hem niet vreemd. Verschillende componis-
ten lieten zich negatief uit over zijn persoonlijk-
heid onder wie Viotti en.....Beethoven.

Zoals zoveel rondreizende virtuelen in die tijd
componeerde Drouet ook. En zoals bij zoveel
van die rondreizende instrumentalisten was dit

ook bij Drouet niet bepaald een succes. Althans,
in onze ogen. Zijn oeuvre bestaat grotendeels
uit virtuoze salon- stukken die vooral laten zien
wat de grote ster allemaal aan techniek in huis
heeft. Wij rangschikken dit soort repertoire al
gauw onder de titel "overbodige muziek". Wij
kijken dan ook naar de eeuwigheidswaarde
van muziek, maar misschien was dat wel hele-
maal niet de bedoeling van Drouet? Hij schreef
gewoon repertoire dat hij kon gebruiken
tijdens zijn concerten. Niet meer, niet minder.
Of die stukken twee eeuwen later nog relevant
zouden zijn was voor hem waarschijnlijk van
ondergeschikt belang. En bovendien waren
deze componerende solisten ook vaak heel
goed in het arrangeren van andermans werk.
Dat blijkt ook wel uit de publicatie van zijn
arrangementen van de vioolsonates opus 12 en
opus 30 van Ludwig van Beethoven. Drouet
stelt hoge eisen aan de fluitpartij, gaat tot de
grenzen van de omvang van de 8 kleppen tra-
verso, maar heeft daarmee zeer goede arrange-
menten afgeleverd van absoluut top-repertoire.

Mijn persoonlijke liefde voor de muziek van
Beethoven was zeker geen liefde op het eerste
gezicht en is met de jaren gegroeid. Al vroeg
werd mij duidelijk dat Beethoven een van de
grote geesten van de klassieke muziek was. Maar
ik sloot hem niet direct in mijn hart zoals ik dat
bij Johann Sebastian Bach deed. Ik ging zijn
Serenade opus 25 spelen, zijn strijkkwartetten
luisteren en zijn symfonieën spelen. Vooral dat
laatste heeft ervoor gezorgd dat ik steeds dieper

onder de indruk raakte van de zeggingskracht van
zijn muziek. De stap naar de sonates was toen snel
gemaakt. En toen Ursula en ik de sonates gingen
studeren vielen we eigenlijk van de ene verbazing
in de ander. De rijkdom en diepgang van deze
muziek is een cadeau voor je hele leven, want,
net als bij de sonates van Bach, raak je nooit uit
gekeken. Iedere keer ontdek je weer een nieuw
hoekje van de muzikale fantasie van Beethoven.

Natuurlijk is het altijd heerlijk om je lievelings-
stukken te kunnen spelen. Maar bij arrange-
menten moet je altijd onderscheid maken
tussen wat leuk is om te spelen voor jezelf en wat
leuk is voor het publiek. Met andere woorden;
niet ieder arrangement dat leuk is om te spelen
is ook leuk om naar te luisteren. Drouet's arran-
gementen van de twee Beethoven sonates zijn
volgens mij zeer geslaagd en geweldig repertoire
voor op het podium. Vooral omdat het direct als
een fluit sonate klinkt; geen enkel moment heb
je het gevoel dat het eigenlijk gecomponeerd is
met een ander instrument voor ogen. De keuze
voor een arrangement van een onbekende tijd-
genoot van de hoorn sonate in F ligt geheel in
de lijn van deze CD. En we konden het niet laten
twee variaties op te nemen uit een bundel varia-
ties op volksliedjes. Origineel voor fluit en piano,
heerlijk inventief gecomponeerd, en gek genoeg
zelden gespeeld.....

Bij deze opname speel ik op een 8 kleppen
traverso (Rudolf Tutz, Innsbruck, kopie van
Grenser); precies het type instrument waar
Drouet vrijwel zijn hele leven op heeft gespeeld.
En speciaal voor deze opname hebben we een
fortepiano van Johann Zahler (1805, Brno) ge-
bruikt. Het instrument is gestemd naar Young
1800, een stemming die, vooral als Beethoven
gaat moduleren naar wat verder verwijderde
toonsoorten, voor een veel spannender kleu-
renpalet zorgt dan de gelijkzwevende stem-
ming. Graag willen wij Gijs Wilderom hartelijk
bedanken voor het ter beschikking stellen van
de prachtige fortepiano en Sara Lewensztain
danken voor het stemmen tijdens de opname
sessies.

Deze CD is voorafgegaan door vele concerten
waarbij we langzaam steeds dieper de wereld van
Beethoven zijn binnen gegaan. En toch is deze
opname geen eindpunt, maar een tussenstation.
We gaan de komende jaren vast weer heel veel
andere inspirerende muziek spelen. Maar de
rijke muziek van Ludwig van Beethoven zal ook
hierna met ons mee blijven reizen. En met ons
mee blijven veranderen.

En zo hoort het ook. Never a dull moment with
Beethoven!
Raymond Honing

Raymond Honing

behoort tot een nieuwe generatie musici die zijn energie voor een groot deel wijdt aan zowel oude als nieuwe muziek. Na drie studies aan het Conservatorium van Amsterdam, te weten fluit, traverso en kamermuziek, begon hij een carrière die drie eeuwen muziek omvat. Van Barok op de een-kleppen traverso en vroeg-romantische muziek op de acht-kleppen traverso tot eigentijdse muziek op de moderne Boehm-fluit, inclusief alt en bas. Zijn belangrijkste drijfveer voor nieuwe repertoire is altijd nieuwsgierigheid. Nieuwsgierigheid naar wat er omging in het hoofd van de componist, ongeacht of deze in leven is of al tweehonderd jaar dood is. En nieuwsgierigheid naar de uitwerking van de muziek op het publiek.

Na, als een jonge jongen, het winnen van de tweede prijs op het Nationaal Fluitconcours, won Raymond een aantal jaren later verschillende prijzen op kamermuziekconcoursen zoals het "Wettbewerb für Junge Kultur" in Düsseldorf en tijdens het Van Wassenaer Concours. Hij is eerste fluitist van Sinfonia Rotterdam en speelde in o.a. het Nieuw Ensemble, Askö-Schönberg Ensemble, Musikfabrik, Ives Ensemble, Anima Eterna en Combattimento Consort. In 2007 richtte hij zijn eigen barok ensemble La Barca Leyden op waarmee hij bijzondere projecten ontwikkelde zoals een programma rondom microtonaliteit in oude muziek. Met La Barca Leyden verraste en overtuigde Ray-

mond publiek en pers met ongedirigeerde en enkelvoudig bezette versies van Bach's Mattheus en Johannes Passies en Gilles' Requiem. Tot nu toe bracht La Barca Leyden drie CD's uit. De laatste, Music at the Court of Jülich-Berg, werd in België bekroond met de Gouden Label 2012. Naast zijn werkzaamheden op het gebied van oude muziek is Raymond een enthousiast promotor van eigentijdse muziek. Vele componisten schreven werken voor hem en hij soleerde in verschillende premiere's van concerten voor fluit en orkest van o.a. Robin de Raaff en de Koreaanse componist Uzong Choe. Raymond speelt in Ensemble Scala, een uniek ensemble, gespecialiseerd in microtonale muziek. Hij soleerde ook in concerten van J.S. Bach, C.P.H. E. Bach, Vivaldi, Mozart en Mercadante. Maar naast het klassieke repertoire zoekt hij altijd samenwerking met andere disciplines. Raymond werkte met acteurs, dansers en bijvoorbeeld met de Argentijnse tango-pianist Pablo Ziegler. Naast talloze concerten in Nederland speelde hij op podia en festivals in Frankrijk, België, Duitsland, Tsjechië, Engeland, Rusland, Hongarije, Oostenrijk, Scandinavië en Zuid-Amerika. Door zijn brede muzikale interesse was de stap naar het dirigeren voor Raymond vanzelfsprekend. Ook als dirigent heeft hij een lichte voorkeur voor oude en nieuwe muziek. Raymond is docent aan de Conservatoria van Amsterdam en Groningen.

Ursula Dutschler werd in Thun/Zwitserland geboren en begon op vijfjarige leeftijd met het spelen van klavecimbel. Zij studeerde op het conservatorium in Bern bij Jörg Ewald Dähler en bij Kenneth Gilbert aan het Mozarteum in Salzburg. In 1990 ging zij naar de Cornell University in de Verenigde Staten om fortepiano te studeren bij Malcolm Bilson.

Ursula Dutschler won verschillende concoursen, waaronder het Internationale Klavecimbel Concours in Parijs en het Internationale Erwin Bodky Concours voor fortepiano in Boston.

Op beide instrumenten heeft Ursula Dutschler een veelzijdige concertpraktijk ontwikkeld en is ze op verschillende internationale podia en festivals te horen, zowel als soliste als in diverse kamermuziek ensembles.

Ook trad zij op met orkesten als het Combattimento Consort Amsterdam, Het Orkest van het Oosten, Orchestre de Chambre de Lausanne, Orquesta Sinfonica de Galicia, Orquesta Nacional de Barcelona y de Catalunya, Württembergisches Kammerorchester en Zürcher Kammerorchester. Haar omvangrijke discografie omvat naast talrijke kamermuziek uitvoeringen opnames met solowerken van Byrd, Bach, Balbastre en Scarlatti op klavecimbel en van Beethoven en Haydn op fortepiano.

Met haar ensemble Camerata 1800, gespecialiseerd in muziek rond 1800, was Ursula Dutschler in de afgelopen jaren te horen in pianotrio repertoire en in veelzijdige en verrassende programma's met verschillende bezettingen.

Daarnaast geeft zij regelmatig soloconcerten op zowel klavecimbel als fortepiano en concerten in duocombinaties met partners als Frank Wakelkamp, cello, Raymond Honing, fluit en Eric Hoeprich, klarinet.

In 2005 kwam Ursula Dutschler in aanraking met de muziek en de Movements van G. I. Gurdjieff. Zij volgde seminars bij Wim van Dulleman en sinds enige jaren begeleidt zij Movements semi-naars in Nederland en Duitsland op de piano.

Recording date: July 5, 6, 7 and 8 2016 at Johannes Church Oosthem
Production & distribution: Marren Media
e-mail: info@aliudrecords.com

More information about Aliud Records:
www.aliudrecords.com

More information about La Barca Leyden:
www.labarcaleyden.nl

Producer: Jos Boerland
Editing: Jos Boerland
Recording, balancing engineer and Mastering: Jos Boerland
Text: Raymond Honing
English Translation: Ian de Jong
Photography: Jay Achterberg
Design: Jos Boerland
Fortepiano: Collection Gijs Wilderom

Also Available at ALIUD:

